

Arrest

nr. 216 349 van 4 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. TYTGAT
Gulden Vlieslaan 68/10
1060 SINT-GILLIS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 12 november 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 oktober 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 december 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. TYTGAT, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Albanese nationaliteit en bent u afkomstig uit Kukës (Albanië). In 1994 begon u te werken voor de Albanese geheime dienst (SHIK) als adjudant. Toen er in 1997 grote onlusten uitbraken in Albanië diende u samen met enkele collega's diverse opposanten te arresteren. U zag zich genooddaakt velen van hen, onder wie I. M. (...), A. I. (...) en G. P. (...), te mishandelen. Toen de democratische president Sali Berisha in 1997 door de socialisten uit zijn ambt verdreven was, voelde u zich niet meer veilig en negen maanden na zijn val nam u ontslag uit uw ambt en ontvluchtte u Albanië. U verzocht in België op 16 augustus 1999 een eerste keer om internationale bescherming. U verzweeg uw ware achtergrond en verklaarde X.K. (...) te heten, afkomstig te zijn uit Banje Malishev (gelegen in het

huidige Kosovo) en de Joegoslavische nationaliteit te bezitten. U verklaarde Kosovo verlaten te hebben ten gevolge van het aldaar heersende oorlogsgeweld en omdat uw leven in gevaar was door uw hulp aan het Kosovaarse bevrijdingsleger waardoor de Servische autoriteiten het op u gemunt hadden. Inzake uw eerste verzoek werd door de diverse asielinstanties een weigeringsbeslissing genomen. In de periode dat uw eerste asielprocedure liep keerde u tweemaal terug naar Albanië om zich nadien steeds weer in België te vestigen. Gelet op uw medische problemen werd u in 2007 een verblijfsvergunning toegekend op basis van artikel 9ter van de Belgische Vreemdelingenwet. Deze vergunning werd in 2011 evenwel ingetrokken. In de zomer van 2017 reisde u naar Kosovo en naar Belgrado (Servië). U sprak een buschauffeur aan en mocht naast hem plaatsnemen. U beschikte niet over enig geldig identiteitsdocument om deze reis te ondernemen. U werd onderweg niet gecontroleerd en niemand stelde u vragen. Ook op de terugreis naar België kon u zonder enige vorm van controle alle grenzen passeren. Op 2 mei 2018 verzocht u een tweede maal om internationale bescherming, ditmaal gebruikmakend van uw ware identiteit, i.e. X'. K. (...), geboren in Kukës (Albanië) en Albanees staatsburger. Omdat u destijds in de uitoefening van uw functie als waarnemer bij de SHIK personen moest arresteren, sommigen van hen mishandeld heeft en deze personen heden belangrijke functies uitoefenen binnen de Albanese overheid of machtige zakenmensen zijn, stelt u bij een terugkeer naar Albanië te vrezen er in de problemen te komen.

Ter ondersteuning van uw identiteit en/of uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw verlopen Albanees paspoort, geldig van 1 april 2005 tot 31 maart 2015; een attest, uitgereikt door de Albanese ambassade in Brussel op 16 juni 2009 waarin uw identiteit wordt bevestigd; een attest van het Albanees instituut voor de re-integratie van politiek vervolgd, d.d. 24 december 2002, waarin uw familiale achtergrond wordt geschetst en waaruit blijkt dat u en uw familie tijdens het communistische regime werden vervolgd hetgeen bij u een trauma heeft veroorzaakt, dat u na de val van het communistische regime op materieel gebied nog altijd de gevolgen ondervond van de inbeslagname van de familiale bezittingen onder het communistische regime en dat deze moeilijke economische situatie u ertoe aanzette om Albanië te verlaten; uw originele badge van de Albanese geheime dienst; een attest van de Albanese geheime dienst, d.d. 3 augustus 2017, waarin wordt bevestigd dat u er van 30 juli 1994 tot 4 oktober 1998 tewerkgesteld was; een attest, opgemaakt door psychiater dokter V. (...) op 25 mei 2018, waaruit blijkt dat u sinds 1980 een chronische psychose heeft, dat u drie keer in Albanië werd gehospitaliseerd, dat u ook in België werd opgenomen, dat u 18 jaar in Albanese mijnen heeft gewerkt, en dat uw gezondheidstoestand een regelmatige psychiatrische opvolging en dagelijkse medicatie vereist; een Belgisch proces-verbaal, opgesteld op 3 april 2018, waaruit blijkt dat u ondervraagd werd naar aanleiding van een geweldincident in België; een kopie van de Italiaanse identiteitskaart van uw neef X. K. (...), van wie de vader een broer is van uw vader en van wie de moeder een zus is van uw moeder, die u neerlegde om aan te tonen dat de facebookaccount waarvan sprake tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal niet uw facebookaccount is maar dat van uw neef die dezelfde naam als u heeft; en een schrijven, d.d. 8 oktober 2018, waarin u de eventuele verwarring rond uw naam uitklaart.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofd kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Wat betreft het document dat u neerlegt met betrekking tot uw mentale gezondheidstoestand, met name het schrijven van dokter V. (...) d.d. 25 mei 2018, moet er immers op worden gewezen dat hieruit enkel de noodzaak blijkt van een regelmatige psychiatrische opvolging en van medicatie. Het attest gaat niet in op de diagnose die werd gemaakt noch op de wijze waarop men tot deze diagnose is gekomen of op de concrete ongemakken die dit voor u met zich mee zou brengen. Uit dit attest blijkt bijgevolg geenszins dat u niet in staat zou zijn om door een medewerker van het Commissariaat-generaal gehoord te worden en coherente verklaringen af te leggen. Dat dit uit niets blijkt, blijkt tevens uit de vaststelling dat het door u als anekdote vertelde wedervaren van uw zoon in Albanië – u vertelde dat uw zoon rond het vorige Nieuwjaar een aantal uur werd opgepakt omdat een andere persoon zijn identiteit had gestolen en dat hij werd vrijgelaten toen werd vastgesteld dat uw zoon eigenlijk slachtoffer was en geen dader (CGVS 1, p. 11) – volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt inderdaad gebeurde zoals u dit verteld heeft. Volledigheidshalve kan ook benadrukt worden dat u tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal op de mogelijkheid tot bijkomende pauzes werd gewezen, dat u herhaaldelijk gevraagd werd of u zich nog in de mogelijkheid bevond om de vragen van het Commissariaat-generaal te beantwoorden en dat u hierop steeds bevestigend antwoordde. Toen u aangaf vermoeid te zijn (CGVS 2, p. 5), werd er onmiddellijk een pauze genomen. Uit niets blijkt dan ook dat uw mentale gezondheidstoestand en het feit dat u medicatie neemt u zou verhinderen om coherente en nauwkeurige verklaringen af te leggen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het

Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Tevens dient opgemerkt te worden dat Albanië bij KB van 17 december 2017 werd vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast en rechtvaardigt dat er een versnelde procedure wordt toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts besloten te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw algemene geloofwaardigheid danig op de helling komt te staan door de vaststelling dat u in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming een andere identiteit weergaf. U verklaarde destijds X. K. (...) heten, geboren te zijn in Banje Malishev (gelegen in het huidige Kosovo), de Joegoslavische nationaliteit te bezitten en UÇK-aanhanger te zijn. Doorheen de gehele procedure hield u zich aan deze verklaringen. U verklaarde dat u dit destijds deed om uzelf te beschermen (CGVS 1, p. 3). Echter, een verzoek om internationale bescherming impliceert een verzoek tot en een uiting van vertrouwen in de bescherming die de Belgische autoriteiten bieden. Er kan bijgevolg van een verzoeker worden verwacht dat deze van bij de aanvang van een asielprocedure waarheidsgetrouwe verklaringen aflegt over zijn identiteit en asielmotieven. De geloofwaardigheid van uw huidige verklaringen Albanië destijds, i.e. voor uw eerste verzoek om internationale bescherming, ontvlucht te zijn omwille van uw verleden bij de Albanese geheime dienst, wordt louter door de vaststelling dat u hierover met geen woord repte bij uw eerste asielprocedure zwaar gehypotheekeerd.

Dit wordt bevestigd door uw bijzonder laattijdig huidig verzoek om internationale bescherming. Het duurde immers, na de beëindiging van de procedure in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming in 2003, nog tot 2 mei 2018, i.e. maar liefst 15 jaar na het beëindigen van de eerste procedure die u onder een valse identiteit had ingediend en meerdere jaren na het verlopen van uw medische verblijfsvergunning, voordat u een tweede verzoek indiende. Als rechtvaardiging voor dit nalatige optreden haalde u problemen aan met verschillende advocaten: u verweet hen hun werk niet naar behoren vervuld te hebben (CGVS 1, p. 5). Om internationale bescherming verzoeken blijft echter de persoonlijke verantwoordelijkheid van een verzoeker. Uw nalatige attitude om onder uw juiste identiteit om internationale bescherming te verzoeken strookt wederom geenszins met het hebben van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade en ondermijnt wederom de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees bij terugkeer naar Albanië.

Voorts is uw houding geenszins in overeenstemming te brengen met een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat u sinds uw aankomst in België in 1999 verschillende keren bent teruggekeerd naar Albanië. Zo verklaarde u in 2000 en 2002 tweemaal teruggekeerd te zijn naar uw land van herkomst (CGVS 1, p. 5 en 6). Hoewel u verklaarde nadien niet meer teruggekeerd te zijn, dient vastgesteld te worden dat uw (verlopen) paspoort uitgereikt is in 2005 en dat uit uw verklaringen blijkt dat u deze in eigen persoon in Albanië aanvroeg en afhaalde (CGVS 1, p. 10). Nochtans blijkt uit uw verklaringen dat op het ogenblik van uw vlucht uit Albanië in 1999 uw leven reeds in gevaar was: na de val van Sali Berisha werkte u nog negen maanden verder maar daarna bent u uit veiligheidsoverwegingen gestopt met werken en diende u het land te ontvluchten (CGVS 1, p. 12). Dat u nadien nog verschillende keren terugkeert naar Albanië, ondergraaft dan ook op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees in Albanië.

In dit verband kan er volledigheidshalve gewezen worden op het feit dat er geen enkel geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen dat, toen u in de zomer van 2017 naar Kosovo en Servië reisde, u zonder enig geldig identiteitsdocument – u had enkel uw verlopen paspoort bij zich - tot in Kosovo kon geraken en nadien terug naar België kon reizen. U stelde in dit verband dat niemand u vragen stelde en dat u elke grens zonder enig probleem kon passeren (CGVS 1, p. 6-8). Deze verklaringen zijn niet aannemelijk gelet op de vaststelling dat u onder meer tweemaal een streng gecontroleerde Schengengrens diende te passeren. Dit doet dan ook vermoeden dat u mogelijks een recenter paspoort dan het door u neergelegde verlopen paspoort doelbewust voor de Belgische asielinstanties achterhoudt, omdat er hierin mogelijks informatie, zoals bijvoorbeeld stempels waaruit een recente terugkeer naar Albanië zou kunnen blijken, staat die niet overeenstemmen met uw verklaringen die u op het Commissariaat-generaal aflegde. In dit verband is het overigens opmerkelijk dat het attest dat u neerlegde ter staving van uw tewerkstelling bij de Albanese geheime dienst is opgemaakt in de zomer van 2017 (3 augustus 2017), i.e. de periode dat u naar Kosovo en Servië reisde.

De vaststelling dat u uw bij uw tweede asielverzoek beweerde vrees niet aannemelijk heeft gemaakt wordt bevestigd door het document van het Albanese instituut voor de re-integratie van politiek vervolgden waarin uw familiale achtergrond wordt geschetst. Dit document werd reeds in december 2002, i.e. enkele jaren na uw vlucht uit Albanië, opgemaakt maar hierin wordt nergens iets vermeld over uw vrees in verband met uw vroegere activiteiten voor de Albanese geheime dienst. Integendeel, uit dit attest blijkt hoogstens dat u tot een familie behoorde die onder het communistische regime zwaar werd vervolgd – u

werd hierdoor zelfs getraumatiseerd – en dat u na de val van het communistische regime de economische gevolgen van de inbeslagname van de familiale bezittingen ondervond. Deze problemen van economische aard zorgden ervoor dat u Albanië moest verlaten.

Tot slot blijkt dat u de afgelopen twintig jaar geen enkel probleem ondervonden heeft en heden geen enkele concrete aanwijzing kan aanbrengen waaruit zou kunnen blijken dat u bij een terugkeer naar Albanië mogelijks problemen zou kunnen krijgen met personen, zoals I. M. (...) en G. P. (...), die u in het verleden zou gemarteld hebben (CGVS 1 p. 15 en 16). U verwees weliswaar naar de mentaliteit van de Albanezen die nooit vergeten. Echter, met een dergelijke algemene uitleg toont u allerminst in concreto aan dat de door u vernoemde personen u naar het leven zouden staan (CGVS 1, p. 15 en 16). Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u uw vrees bij terugkeer naar Albanië omwille van uw vroegere activiteiten bij de geheime dienst geenszins aannemelijk gemaakt.

Betreffende de vervolging die u en uw familie volgens het attest d.d. 24 december 2002 tijdens het communistische regime zouden hebben meegemaakt, kan volledigheidshalve nog opgemerkt worden dat er goede redenen zijn om aan te nemen dat deze door u geschetste vervolging zich niet opnieuw zal voordoen. Het communistische regime is immers bijna drie decennia geleden gevallen en na de val ervan bleef u nog bijna een decennium in Albanië.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd aan het administratieve dossier toegevoegd.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uit uw verlopen paspoort en het attest van de Albanese ambassade blijken uw identiteit en nationaliteit. Hieraan wordt niet getwijfeld. Het Belgische proces-verbaal, d.d. 3 april 2018, geeft enkel weer dat u ondervraagd werd naar aanleiding van een geweldincident in België. Hoewel u aangaf dat dit mogelijks verband zou houden met uw problemen in Albanië, blijkt uit uw verklaringen ten aanzien van de Brusselse politie enkel dat de vechtpartij een gevolg was van een discussie over de politieke situatie in België. Uit de Italiaanse identiteitskaart van uw neef X. K. (...) en uw schrijven d.d. 8 oktober 2018 blijkt dat er personen bestaan die dezelfde naam als u dragen. U toonde hiermee aan dat het facebookprofiel waarmee u geconfronteerd werd op het Commissariaat-generaal mogelijks niet aan uzelf maar aan uw neef toebehoort. Deze documenten doen echter geen afbreuk aan de vaststelling dat u uw vrees bij terugkeer naar Albanië niet aannemelijk heeft gemaakt.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de motiveringsplicht. In een tweede middel haalt verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48, 48/2, 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het eerste middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 oktober 2018 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, §1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

Bij koninklijk besluit van 17 december 2017 werd Albanië aangewezen als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

2.2.3.1. In haar verzoekschrift voert verzoekende partij vooreerst aan dat haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal in *“bijzonder moeilijke omstandigheden”* verliep. Zij was in de war en op verschillende momenten haalde zij aan dat zij hoofdpijn had, doch wenste zij het persoonlijk onderhoud ondanks de moeilijke omstandigheden verder te laten lopen. Verzoekende partij duidt erop dat uit de door haar bijgebrachte medische attesten, die zij als bijlage bij haar verzoekschrift voegt (bijlage 15), blijkt dat zij ononderbroken psychiatrisch behandeld werd sinds 2004 tot heden. Hiermee werd op geen enkele manier rekening gehouden. Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt verzoekende partij het reeds eerder door haar bijgebrachte attest van dokter V. d.d. 25 mei 2018 en tevens verschillende andere attesten van diezelfde dokter, respectievelijk d.d. 16 oktober 2017, 4 mei 2012, 25 juli 2007, 21 april 2007 en 17 augustus 2006 (bijlage 15).

2.2.3.2. De Raad bemerkt vooreerst dat inzake het reeds eerder bijgebrachte attest van dokter V. d.d. 25 mei 2018 (zie administratief dossier, stuk 16, map documenten, doc. 6) in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt dat hieruit enkel de noodzaak blijkt van een regelmatige psychiatrische opvolging en van medicatie. Het attest gaat niet in op de diagnose die werd gemaakt, noch op de wijze waarop men tot deze diagnose is gekomen of op de concrete ongemakken die dit voor verzoekende partij met zich mee zou brengen. Eénzelfde beoordeling geldt voor de andere attesten die verzoekende partij thans bijbrengt. Nergens uit de door verzoekende partij bijgebrachte psychiatrische attesten blijkt dat haar mentale gezondheidstoestand en het feit dat zij medicatie neemt haar zou verhinderen om coherente en nauwkeurige verklaringen af te leggen. Wat betreft nog de bemerking dat haar persoonlijk onderhoud op

het Commissariaat-generaal in moeilijke omstandigheden verliep en dat zij tevens aangaf hoofdpijn te hebben, duidt de Raad er nog op dat verzoekende partij zowel tijdens het eerste als het tweede persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal op de mogelijkheid tot bijkomende pauzes werd gewezen, dat zij herhaaldelijk gevraagd werd of zij zich nog in de mogelijkheid bevond om de vragen van het Commissariaat-generaal te beantwoorden en dat zij hierop steeds bevestigend antwoordde. Toen zij aangaf vermoeid te zijn, werd er onmiddellijk een pauze genomen (administratief dossier, stuk 6, notities CGVS d.d. 03/10/2018, p. 5).

2.2.4.1. Verder merkt verzoekende partij in haar verzoekschrift nog het volgende op. Zij stelt dat zij aanvankelijk een valse identiteit had opgegeven om haar nationaliteit en herkomst te verbergen zodat de personen waarvoor zij vreest haar niet zouden terugvinden. Wat betreft haar reizen naar Albanië, wijst zij erop dat deze zeer korte reizen naar haar regio van herkomst noodzakelijk waren en dat deze bovendien clandestien gebeurden. Waar geen geloof wordt gehecht aan haar verklaring dat zij, toen zij in de zomer van 2017 naar Kosovo en Servië reisde, zonder enig geldig identiteitsdocument tot in Kosovo kon geraken en nadien terug naar België kon reizen, bemerkt verzoekende partij dat *“de grenscontroles op de weg inderdaad niet van die aard zijn dat het niet mogelijk is zonder de vereiste documenten te reizen”*. Betreffende de motivering in de bestreden beslissing dat verzoekende partij de afgelopen twintig jaar geen enkel probleem heeft ondervonden en heden geen enkele concrete aanwijzing kan aanbrengen waaruit zou kunnen blijken dat zij bij een terugkeer naar Albanië mogelijks problemen zou kunnen krijgen met personen die zij in het verleden zou gemarteld hebben, wijst verzoekende partij erop dat zij *“het grootste deel van deze periode in de nabijheid van zijn kinderen en kleinkinderen in België leefde”*. Waar in de bestreden beslissing inzake de vervolging die zij en haar familie volgens het attest d.d. 24 december 2002 tijdens het communistische regime zouden hebben meegemaakt wordt opgemerkt dat er goede redenen zijn om aan te nemen dat deze vervolging zich niet opnieuw zal voordoen nu het communistische regime bijna drie decennia geleden gevallen is en verzoekende partij na de val ervan nog bijna een decennium in Albanië bleef, oppert verzoekende partij dat *“het algemeen bekend is dat in Albanië, regio van herkomst van de verzoeker, wraakgevoelens niet verjaren”*.

2.2.4.2. De Raad wijst er vooreerst op dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt gemotiveerd waarom verzoekende partij haar vrees bij terugkeer naar Albanië omwille van haar vroegere activiteiten bij de geheime dienst geenszins aannemelijk heeft gemaakt. Meer bepaald wordt vastgesteld dat (a) de algemene geloofwaardigheid van verzoekende partij danig op de helling komt te staan door de vaststelling dat zij in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming een andere identiteit weergaf; (b) haar huidige verzoek om internationale bescherming bijzonder laattijdig is; (c) haar houding geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming nu zij sinds haar aankomst in België verschillende keren is teruggekeerd naar Albanië; (d) in het document van het Albanese instituut voor de re-integratie van politiek vervolgd, opgemaakt in december 2002, nergens iets vermeld wordt over haar vrees in verband met haar vroegere activiteiten voor de Albanese geheime dienst en (e) uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij de afgelopen twintig jaar geen enkel probleem ondervonden heeft en heden geen enkele concrete aanwijzing kan aanbrengen waaruit zou kunnen blijken dat zij bij een terugkeer naar Albanië mogelijks problemen zou kunnen krijgen met personen die zij in het verleden zou gemarteld hebben. Daarnaast wordt in de bestreden beslissing wat betreft de vervolging die verzoekende partij en haar familie volgens het attest d.d. 24 december 2002 tijdens het communistische regime zouden hebben meegemaakt nog opgemerkt dat er goede redenen zijn om aan te nemen dat deze door verzoekende partij geschetste vervolging op zich niet opnieuw zal voordoen aangezien het communistische regime bijna drie decennia geleden gevallen is en verzoekende partij na de val ervan nog bijna een decennium in Albanië bleef.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij, in een poging de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, blijft steken in loutere vergoelijkingen, het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen, en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder één element van de bestreden beslissing afdoende en concreet te weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig om de vaststellingen van de bestreden beslissing te weerleggen.

Volledigheidshalve wijst de Raad er nog op dat, daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift opmerkt dat de door haar ondernomen reizen naar Albanië noodzakelijk waren en bovendien clandestien gebeurden, in de bestreden beslissing verschillende vaststellingen worden gedaan die ernstig doen vermoeden dat verzoekende partij informatie achterhoudt aangaande haar reizen naar Albanië. Vooreerst wordt vastgesteld dat, hoewel verzoekende partij verklaarde enkel tweemaal teruggekeerd te zijn naar

haar land van herkomst, in 2000 en 2002, en nadien niet meer teruggekeerd te zijn, haar (verlopen) paspoort uitgereikt is in 2005 en dat verzoekende partij zelf aangaf dat zij deze in eigen persoon in Albanië aanvroeg en afhaalde. Verder wordt nog de opmerking gemaakt dat het geenszins geloofwaardig is dat verzoekende partij zonder enig geldig identiteitsdocument tot in Kosovo kon geraken en nadien terug naar België kon reizen, aangezien zij onder meer tweemaal een streng gecontroleerde Schengengrens diende te passeren, en dat dit doet vermoeden dat verzoekende partij mogelijks een recenter paspoort dan het door haar neergelegde verlopen paspoort doelbewust voor de Belgische asielinstanties achterhoudt, omdat er hierin mogelijks informatie, zoals bijvoorbeeld stempels waaruit een recente terugkeer naar Albanië zou kunnen blijken, staat die niet overeenstemmen met haar verklaringen die zij op het Commissariaat-generaal aflegde. Het vermoeden dat zij, in tegenstelling tot wat zij voorhoudt, ook nog recent naar Albanië terugkeerde, wordt ten slotte nog verstrekt door het gegeven dat het attest dat zij neerlegde ter staving van haar tewerkstelling bij de Albanese geheime dienst is opgemaakt in de zomer van 2017 (3 augustus 2017), i.e. de periode dat zij naar Kosovo en Servië reisde. Gelet op voormelde vaststellingen, kan de bewering van verzoekende partij dat zij slechts tweemaal voor een korte periode, in 2000 en 2002, naar Albanië terugkeerde, en dit op clandestiene wijze, dan ook geenszins zonder meer voor waar worden aangenomen. Bovendien blijkt uit haar verklaringen dat zij na haar vlucht uit Albanië hoe dan ook minstens tweemaal terugkeerde naar Albanië, dit terwijl zij aangaf dat op het ogenblik van haar vlucht uit Albanië in 1999 haar leven reeds in gevaar was: na de val van Sali Berisha werkte zij nog negen maanden verder maar daarna is zij uit veiligheidsoverwegingen gestopt met werken en diende zij het land te ontvluchten (administratief dossier, stuk 10, notities CGVS d.d. 07/09/2018, p. 12). Het gegeven dat zij nadien, in 2000 en 2002, nog verschillende keren terugkeert naar Albanië, ondergraaft dan ook op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van haar beweerde vrees in Albanië. Verzoekende partij stelt in haar verzoekschrift weliswaar dat deze reizen naar Albanië "*noodzakelijk*" waren, doch laat zij geheel na het noodzakelijk karakter van deze reizen *in concreto* aan te tonen.

2.2.5. De Raad is ten slotte van oordeel dat de door verzoekende partij als bijlage bij haar verzoekschrift gevoegde stukken (bijlagen 5-15) geen afbreuk doen aan het voorgaande.

De Raad bemerkt vooreerst dat daar waar verzoekende partij als bijlage bij haar verzoekschrift verschillende stukken voegt die reeds eerder door haar werden bijgebracht en waarmee in de bestreden beslissing rekening werd gehouden (bijlagen 5, 7, 9 en 10), het louter opnieuw bijbrengen van reeds eerder aan het administratief dossier toegevoegde documenten (zie administratief dossier, stuk 16, map documenten, docs. 2, 3, 5 en 8) geen weerlegging uitmaakt van desbetreffende motivering van verwerende partij waarbij deze documenten duidelijk in overweging werden genomen.

Wat betreft het door de gemeente Schaarbeek opgestelde attest d.d. 25 oktober 2018 inzake de gezinssamenstelling van verzoekende partij (bijlage 8), de foto's van haar kleinkinderen die tevens in België verblijven (bijlage 11), en het door het OCMW Schaarbeek opgestelde attest d.d. 25 oktober 2018 waarin geattesteerd wordt dat verzoekende partij geen leefloon ontvangt (bijlage 12), bemerkt de Raad dat deze stukken slechts informatie bevatten omtrent de leefsituatie van verzoekende partij in België, hetgeen op zich niet betwist wordt.

Inzake de bijgebrachte kopie van haar attest van immatriculatie (bijlage 13), stelt de Raad vast dat dit document, op naam van X. K., geboren te "*Banje Malishev/Yougoslavie*" op 25 juli 1953 en van nationaliteit "*Serbie-et-Monténégro*", slechts bevestigt dat verzoekende partij zich in het verleden voordeed als iemand anders, met name X. K., geboren te Banje Malishev (gelegen in het huidige Kosovo) en van Joegoslavische nationaliteit.

Wat betreft de Albanese identiteitskaart op naam van verzoekende partij (bijlage 6), uitgegeven op 30 juli 2012 en geldig tot 29 juli 2022, bemerkt de Raad dat aan de identiteit en nationaliteit van verzoekende partij niet getwijfeld wordt.

Omtrent het attest van het Albanees instituut voor de re-integratie van politiek vervolgd en d.d. 15 augustus 2017 (bijlage 14), waarin gesteld wordt dat verzoekende partij vervolgd wordt omwille van het profiel van haar vader, stelt de Raad vast dat dit document slechts een fotokopie betreft waaraan geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend gelet op het feit dat deze gemakkelijk door knip- en plakwerk nageemaakt en vervalst kunnen worden (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135; RvS 24 maart 2005, nr. 142.624). Bovendien worden in het attest geen concrete aanwijzingen aangebracht waaruit de actuele vervolging van verzoekende partij omwille van het profiel van haar vader blijkt. Er wordt louter gesteld dat verzoekende partij vervolgd wordt omwille van het profiel van haar vader. Het attest volstaat derhalve hoe dan ook niet om de motivering in de bestreden beslissing dat er goede redenen zijn om aan te nemen dat de door verzoekende partij geschetste vervolging van haar en haar familie tijdens het communistisch regime zich niet opnieuw zal voordoen, nu het communistische regime bijna drie decennia geleden gevallen is en verzoekende partij na de val ervan nog bijna een decennium in Albanië bleef, in een ander daglicht te stellen.

De psychiatrische attesten van dokter V. (bijlage 15 van het verzoekschrift) werden hierboven reeds besproken (zie punt 2.2.3.2.).

2.2.6. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Albanië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.2.7. De middelen zijn ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier februari tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT